

Sygn. akt IX W 3621/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. N. S.

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015 r. i 30 grudnia 2015 r. sprawy

J. C.

s. M. i K. z domu (...)

ur. (...) w (...)

obwinionego o to, że:

w dniu 26.08.2015r. o godzinie 18:30 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując rowerem marki A. nie zastosował się do znaku (...) „ustąp pierwszeństwa” i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki Y. o nr rej. (...) doprowadzając do zdarzenia i uszkodzenia pojazdów czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z §5 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych

ORZEKA:

I. **obwinionego J. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 200 (dwustu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw **obciąża obwinionego kosztami opinii biegłego w kwocie 671,37 (sześćset siedemdziesiąt jeden 37/100) złotych, zwalniając od kosztów w pozostałym zakresie.**

Sygn. akt IX W 3621/15

UZASADNIENIE

J. C. został obwiniony o to, że: w dniu 26 sierpnia 2015 r. o godzinie 18:30 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując rowerem marki A. nie zastosował się do znaku (...) „ustąp pierwszeństwa” i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki Y. o nr rej. (...) doprowadzając do zdarzenia i uszkodzenia pojazdów czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z § 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych

J. C. jest emerytem, osiąga miesięczny dochód(...)złotych, jest żonaty.

(dane osobopoznawcze: k. 52)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 sierpnia 2015 r. około godziny 18:30 J. W. (1) kierował motocyklem marki Y. (...) (...) o nr rej. (...). Jechał ulicą (...) od strony ulicy (...) w kierunku skrzyżowania z ulicą (...). Poruszał się drogą z pierwszeństwem przejazdu, z zamiarem jazdy przez skrzyżowanie na wprost. W tym samym czasie ulicą (...) w kierunku skrzyżowania z ulicą (...) jechał obwiniony J. C.. Kierował rowerem marki A.. Wjeżdżał, bez zatrzymania, z ulicy podporządkowanej na ulicę (...) z zamiarem przejazdu tej ulicy po torze jazdy przebiegającym prostopadle do osi tej ulicy. W momencie, gdy kierujący rowerem wjechał na wymienione skrzyżowanie i zbliżał się do lewego pasa ruchu ulicy (...), kierujący motocyklem zmuszony został do wykonania manewru obronnego hamowania i położenia motocykla.

W rezultacie motocykl przemieścił się w kierunku lewego pasa, na odcinku 14 m., gdzie w rejonie lewego środka doszło do zderzenia z kierującym rowerem. Motocykl pozostał na jezdni. Kontakt obu pojazdów nastąpił poprzez prawą stronę przemieszczającego się motocykla.

Na miejsce zdarzenia przybył patrol Policji. Funkcjonariusze K. W.

i M. L. dokonali oględzin obu pojazdów, rozpytano świadków na okoliczność zdarzenia. Zaproponowali obwinionemu ukaranie grzywną nałożoną w drodze mandatu karnego. Obwiniony odmówił jego przyjęcia.

Obaj kierowcy byli trzeźwi. Zostali przewiezieni do szpitala. W wyniku zderzenia kierujący rowerem doznał obrażeń w postaci złamania dna oczodołu, złamania ściany dolnej lewego oczodołu, złamania ściany bocznej i przedniej lewej zatoki szczękowej, złamanie blaszki przyśrodkowej szczęki lewej, stłuczenie lewego stawu kolanowego. Kierujący motocyklem doznał ogólnych potłuczeń poniżej siedmiu dni.

W wyniku zdarzenia w motocyklu marki Y. (...) (...) o nr rej. (...) ujawniono uszkodzenia w postaci: połamana i porysowana owiewka, pęknięta szyba czołowa, urwane prawe lustro, połamana obudowa lewego lusterka, rozbity prawy i lewy kierunkowskaz, zarysowana rura wydechowa lewa, wgnieciona rura wydechowa prawa, porysowana prawa strona pojazdu w części tylnej zarysowane z prawej strony siedzenie pasażera i kierowcy, zarysowany i wgnieciony element osłony silnika gmoł lewy. Natomiast w rowerze marki A. ujawniono uszkodzenia w postaci: pocięte obręcze przedniego i tylnego koła, pocięta kierownica, pocięty przedni i tylny błotnik, pocięty prawy błotnik, wyłamane szprychy przedniego koła.

Do zdarzenia doszło na prostym odcinku drogi ul. (...), asfaltowej o dwóch jezdniach jednokierunkowych, dwupasmowych. Jezdnia prawa dla kierunku jazdy motocykla ma szerokości 7,0 m. Wjazd na skrzyżowanie od ulicy (...) jest dobrze oznakowany znakami drogowymi – pionowym (...) – „ustąp pierwszeństwa” oraz poziomym (...) „linia warunkowego zatrzymania się”. Widoczność i możliwość wzajemnego postrzegania była ograniczona jedynie z uwagi na ukształtowanie ulicy (...) gdzie jezdnia jest o widocznym wzniesieniu dla kierunku jazdy motocykla. W dniu zdarzenia widoczność była dobra, jezdnia sucha o dużym natężeniu ruchu, z obowiązującą prędkością administracyjną – 50 km/h.

(dowody: notatka urzędowa k. 4, k. 10; protokół z przebiegu badania trzeźwości k. 5-6; szkic miejsca zdarzenia k. 7; protokoły oględzin pojazdów k. 8, k. 9; dokumentacja medyczna k. 22-26; k. 38-41; zeznania świadka J. W. k. 52v;; opinia biegłego E. R. k. 54-69,74)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że z uwagi na fakt, że mieszka na N. od 34 lat, dobrze zna skrzyżowanie, na którym doszło do zdarzenia oraz obowiązujące na nim zasady ruchu drogowego. Twierdził, że poruszał się przy prawej krawędzi jezdni ulicy (...). Następnie zatrzymał się na „linii warunkowego zatrzymania” gdyż po swojej lewej stronie zauważył nadjeżdżające dwa samochody. Nadmienił, że znajdowały się one w odległości około 60-62 m. od skrzyżowania. Obwiniony uznał, że zdąży pokonać dystans 7,0 m. stanowiący szerokość jezdni, niezbędny mu do przejechania przez skrzyżowanie. Po przejechaniu 7,0 m. usłyszał odgłos użytych hamulców po czym stracił przytomność. Przyznał, że nie widział nadjeżdżającego motocyklisty. Dodał, że jadący motocyklem mężczyzna poruszał się niezgodnie z zasadami ruchu drogowego. W ocenie obwinionego

przyczyną zdarzenia było to, że pokrzywdzony dojeżdżając do skrzyżowania poruszał się z dużą prędkością wykonując przy tym manewr wyprzedzania na trzeciego jadących przed nim pojazdów.

(wyjaśnienia obwinionego J. C. k. 52)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego uznając je za niespójne, nielogiczne i pozostające w oczywistej sprzeczności z pozostałymi dowodami, w tym zeznaniami pokrzywdzonego jak i opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu ruchu drogowego.

W ocenie Sądu stanowią one przyjętą przez obwinionego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Pokrzywdzony J. W. (1) zeznał, że w dniu 26 sierpnia 2015 r. kierował motocyklem marki Y.. Jechał ulicą (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...). Poruszał się prawym pasem ruchu z prędkością około 40-50 km/h. Przed nim nie jechał żaden pojazd. Do skrzyżowania zbliżał się jako pierwszy. Z odległości około 20-30 m. od skrzyżowania zauważył jadącego ulicą (...) kierującego rowerem, który nie zatrzymał się przed wjazdem na skrzyżowanie z ulicą (...). Dodał, że obwiniony nawet nie zwolnił. Wjechał na drogę nie zatrzymując się uprzednio i nie zwalniając. Po tym jak pokrzywdzony zauważył obwinionego zdążył tylko nacisnąć tylny hamulec, przyhamować i położyć motocykl na lewą stronę, żeby nie uderzyć rowerzysty.

W rezultacie do zderzenia doszło na środku lewego pasa jezdni ul. (...). Pokrzywdzony uderzył ramieniem i tylnym kołem motoru w przednie koło roweru. J. W. (1) zeznał, że cały czas używał sygnału dźwiękowego. Ponadto jego pojazd jest dobrze oznakowany odblaskowymi naklejkami co czyni go dobrze widocznym na drodze.

W dniu zdarzenia miał na sobie kamizelkę odblaskową i kask w kolorze białym. Pokrzywdzony nadmienił, iż chcąc wyjechać z ulicy (...) trzeba się dobrze porozglądać. Wyjazd nie jest łatwy ze względu na usytuowanie wyjazdu na wzniesieniu.

W ocenie pokrzywdzonego przyczyną zderzenia było niezachowanie szczególnej ostrożności podczas wjazdu na skrzyżowanie przez obwinionego na ulicę posiadającą pierwszeństwo przejazdu.

Sąd w pełni podzielił zeznania pokrzywdzonego J. W. (1) uznając je za spójne, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie w tym opinią biegłego.

Biegły z zakresu ruchu drogowego E. R. na podstawie analizy akt sprawy w oparciu o zebrane dowody przedstawiające przebieg zdarzenia charakter i rozmiar uszkodzeń obu pojazdów, usytuowanie śladów na jezdni, przeprowadzoną analizę czasowo przestrzenną oraz wersję przedstawioną przez pokrzywdzonego stwierdził, że bezpośrednią przyczyną zdarzenia był wykonany przez kierującego rowerem wjazd na jezdnię ulicy (...) bez zachowania szczególnej ostrożności, nie zastosowania się do istniejącego oznakowania i nie ustąpienia pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z jego lewej strony obiektywnie widocznego motocykla. Ponadto stosowana technika i taktyka jazdy przez kierującego rowerem podczas przejazdu ulicy (...) naruszała zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Uszkodzenia przedniego i tylnego koła roweru oraz uszkodzenia elementów boku lewego i prawego motocykla są typowe dla zderzenia bocznego – najeżdżania na bok roweru przez przemieszczający się po przewróceniu motocykl. W zaistniałej sytuacji bezspornym jest, że kierujący rowerem wjechał z ulicy (...) na ulicę (...) – ulicę posiadającą pierwszeństwo przejazdu prawidłowo i czytelnie oznakowaną dla kierującego. To, że obwiniony nie widział nadjeżdżającego motocyklisty świadczyć może jedynie o tym, że obwiniony nie obserwował dostatecznie wnikliwie istniejącej sytuacji na drodze – przed wjazdem odstąpił od takiej obserwacji bagatelizując obowiązujące zasady ruchu drogowego.

Z analizy czasoprzestrzennej sporządzonej przez biegłego wynika, że nawet przy prędkości motocykla nie większej niż 40-50 km/h nie było możliwości zatrzymania motocykla przed torem jazdy roweru. Biegły wykluczył również podaną przez obwinionego prędkość z jaką poruszał się pokrzywdzony. Uznał ją za nieracjonalną i nie korespondującą

z przebiegiem zdarzenia, w tym przede wszystkim z doznanymi obrażeniami kierujących i rozmiarem uszkodzeń roweru i motocykla. Biegły podkreślił, że gdyby kierujący motocyklem jechał z prędkością większą niż 50 km/h albo znacznie przekraczającą dopuszczalną prędkość, na co wskazywał w swoich wyjaśnieniach obwiniony, nie doszło by do zatrzymania motocykla na odcinku 14 m. Odcinek ten był by znacznie dłuższy, większe byłyby uszkodzenia obu pojazdów jak i doznane przez rowerzystę obrażenia.

Dodać należy, że gdyby obwiniony wjechał na ulicę (...) w momencie gdy z jego lewej strony znajdował się w odległości około 62 m jadący za samochodem motocykl, to prędkość dojazdu motocykla była by znacznie przekraczająca prędkość 100 km/h. Jest to prędkość nieracjonalna, niekorespondująca z przebiegiem zdarzenia w tym przede wszystkim z rozmiarem uszkodzeń roweru i motocykla.

Sąd dał wiarę opinii biegłego bo jest jasna, spójna i oparta na obiektywnych dowodach. Biegły wyczerpująco odpowiedział na stawiane mu pytania, a swoje stanowisko przekonywująco uzasadnił.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności. Zagrożenie w ruchu drogowym niewątpliwie powstało w niniejszej sytuacji. Doszło do zderzenia obu pojazdów i ich uszkodzenia na ulicy o znacznym natężeniu ruchu. Obwiniony J. C. poruszał się drogą podporządkowaną. W związku z ustawionym przed wjazdem na ulicę (...) znakiem drogowym „(...)” zobowiązany był do ustąpienia pierwszeństwa poruszającemu się tą drogą pokrzywdzonemu J. W. (1). Ponadto warunkiem, aby uczynić zadość obowiązkowi ustąpienia pierwszeństwa było zachowanie szczególnej ostrożności. Obwiniony wjechał na ulicę (...) w chwili gdy z jego lewej strony nadjeżdżał obiektywnie widoczny motocykl, któremu powinien ustąpić pierwszeństwa przejazdu.

Mając powyższe na uwadze, wina obwinionego nie budzi wątpliwości i polega na tym, że: w dniu 26 sierpnia 2015 r. o godzinie 18:30 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując rowerem marki A. nie zastosował się do znaku (...) „ustąp pierwszeństwa” i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki Y. o nr rej. (...) doprowadzając do zdarzenia i uszkodzenia pojazdów czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z § 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 kw, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra. J. C. swym zachowaniem naruszył dobro w postaci bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jest to dobro o szczególnie ważnym charakterze. Ruch drogowy sam w sobie powoduje duże zagrożenie, które może być jednak zmniejszone poprzez stosowanie wypracowanych przez praktykę reguł ostrożności. Wymierzając karę, Sąd miał na względzie dotychczasową niekaralność obwinionego oraz fakt, iż wyniku zdarzenia doznał znacznego uszczerbku na zdrowiu.

Wobec tego Sąd uznał, iż dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych kary właściwe będzie orzeczenie wobec obwinionego kary grzywny w wysokości 200 złotych. W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny odpowiada społecznej szkodliwości czynu i stopniowi zawinienia obwinionego oraz zmotywuje go do ostrożniejszej jazdy i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw obciążył obwinionego kosztami opinii biegłego w kwocie 671,37 złotych, zwalniając jednocześnie od kosztów w pozostałym zakresie z uwagi na jego sytuację materialną.